

ved de fleste af de Love, som blive forelagte. Vi komme derved i en ganske besynderlig Stilling til vedkommende Ministerium, naar vi senere faae Sagen for her i Salen; thi vi faae da i Almindelighed, strax naar Forhandlingerne aabnes, en Erklæring som den, vi nylig have hørt af den ærede Indenrigsminister, nemlig den, at Ministeriet ved denne Forhandling er gaaet til den yderste Grændse, som det kan gaae, og saa siger Ministeriet: nu ere vi gaaede til den yderste Grændse, ville I nu gaae videre, ja, saa kunne I jo gjøre det, men saa faaer I ingen Lov; ville I have en Lov, saa skulle I tage den saaledes, thi ellers faae I ingen af os; denne Stilling, siger jeg, er noget besynderlig; thi vi kunne da omtrent ligesaa godt sige til os selv: hvad behøve vi saa vore Discussioner og Behandlinger til her i Salen? Det forekommer mig, at de paa denne Maade tabe en heel Deel af den Betydning, som de skulle have, naar man saaledes, ved at conferere med Ministeriet, binder Hænderne paa sig med Hensyn til Sagens fortsatte Behandling. Dette er Noget, som jeg beklager overordentlig meget, og jeg beklager det saa meget mere, som vi have mere end eet Exempel paa, at Ministeriet dog under Sagens Behandling, uagtet det har sagt, at det var gaaet til den yderste Grændse, dog er gaaet videre (Hør!), og man har ogsaa i andre Sager seet Exempler paa, at, uagtet der er sagt, at Ministeriet er enig, at Ministeriet har confereret med vedkommende Udvalg, saa have dog samtlige tilstedeværende stemmeberettigede Ministre stemt imod, hvad vedkommende Minister var bleven enig med Udvalget om i sine Conferencer. See, naar man er stillet saaledes, ligeoverfor et Ministerium, saa er man sandelig at beklage; thi man veed saa virkelig ikke, om man er kjøbt eller folgt. Jeg skal imidlertid i denne Sag gjøre, hvad jeg anseer for min Pligt, enten vi saa derved faae nogen Lov eller ikke. Det er ikke min Skyld, at vi Alle paa nærværende Stadium af Sagen ere komne til den vanskelige Stilling, enten at skulle opgive vor egen Mening, eller opgive at faae en Lov. Den ærede Ordfører foiede til sin Beklagelse den Advarsel, at, om ogsaa Noget maatte have en Theorie, som Udvalget

ikke havde kunnet antage for rigtig, eller som det ikke havde kunnet faae Ministeriet til at tiltræde, saa skulde han lade denne sin Theorie beroe til en anden Gang. Derfor nu det ærede Udvalg selv havde fulgt den samme Regel, vilde maaskee Loven allerede kunne være udkommen; men det har ingenlunde beholdt sine Theorier hos sig selv og taget Loven saaledes, som den kom til det fra Landsktinget. Udvalget har tvertimod fremsat forskellige Theorier i Skikkelse af nye Paragrapher i dette Lovudkast; det vil altsaa have sine egne Theorier satte igjennem, men det vil ikke, at Medlemmerne udenfor Udvalget skulle komme med deres Theorier. De Theorier, Udvalget har fremsat, have jo Ministeriets Understøttelse, idetmindste foreløbigt, og dermed kan saa det være nok. Usandsynligheden for at faae en Lov vil jeg lade staa hen; jeg troer ikke, at det skulde være saa usandsynligt, som man maaskee i dette Dieblit troer. Vi have idetmindste hørt den vedkommende Minister i en anden Sag sige, at det var Ministeriet mere om at gjøre, at faae en Lov ud, end hvorledes Loven blev, og jeg troer virkelig ikke, at man er fuldkommen sikker paa, om ikke Ministeriet muligviis kunde komme til at sige det Samme ogsaa om denne Lov.

Førend jeg gaaer videre til det Andringsforslag, som er stillet under Nr. 2, skal jeg med Hensyn til en Uttring om Ciernes Jagtret, ved hvilken af en æret foregaaende Taler blev paaberaadt Jagtloven i Slesvig, men hvilken Paaberaabelse den ærede Minister ikke vilde lade gjælde, gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede under Sagens første Behandling henledte Opmærksomheden paa, at her tilbyder man kun Grundeierne Jagtret for Betaling, medens man har givet Grundeierne i Slesvig Jagtretten gratis. Jeg troer altsaa ikke, at det ganske holder Stik, at det er det Selvsamme, som er opstillet i denne Lov, og hvad der er opstillet i Jagtloven for Slesvig angaaende Jagtretten. Den ærede Minister bemærkede, at dette havde sin Grund deri, at denne Ret i Slesvig allerede var givet og ikke kunde tages tilbage; men vi fik derpaa, efterat Ministeren dengang havde talt, den meget mærkelige Oplysning af den ærede Rigsdagsmand